

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:**Første næstformand (Henning Rasmussen):**

Der er ikke mere på dagsordenen.

I skrivelse af d.d. meddeler boligministeren, at hun ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig

Boligpolitisk redegørelse oktober 1989.

(Redegørelse nr. R 2).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil blive optaget i Folketingstidende.

Redegørelsen vil komme til forhandling onsdag den 22. november 1989.

Skriftlig redegørelse:

Boligpolitisk redegørelse oktober 1989.

(Redegørelse nr. R 2).

Boligministeren (Agnete Laustsen):**I. Indledning**

1. Boligen udgør den fundamentale ramme om befolkningens dagligdag og familieliv. Dette indebærer, at boligen skal give den enkelte husstand mulighed for en række dagligdags aktiviteter af vidt forskellig karakter og samtidig udgøre et fristed, hvor familien eller den enkelte kan være sig selv. Boligforbruget tegner sig da også for godt 20 pct. af det samlede private forbrug.

De enkelte husstande har forskellige ønsker med hensyn til boligens indretning og beliggenhed. Ønskerne vil bl.a. være påvirket af husstandens størrelse og aldersmæssige sammensætning, de voksnes arbejdssituation uden for og i hjemmet samt indkomstforholdene i husstanden.

Det er målsætningen for regeringens boligpolitik at styrke og sikre befolkningens valgmuligheder på boligmarkedet, så den enkelte husstand kan opnå den bolig, den ønsker, under

hensyntagen til de økonomiske ressourcer, den kan og vil afsætte til boligformål.

2. Husstandenes boligønsker ændrer sig selvstændigt i et samspil med den økonomiske, befolkningsmæssige og anden udvikling i samfundet.

Disse ændringer har for det første indebåret tendenser til en forholdsvist kraftig nedgang i behovet for ny tilgang til boligmassen i årene, der kommer. Denne nedgang i behovet for tilvækst til boligmassen vil i de kommende år blive ledsaget af en drejning i boligefterspørgslen sammensætning bort fra de store familieboliger og i retning af mindre boliger til enlige eller par uden børn. Dette hænger sammen med, at der også fremover må påregnes en vis tendens til, at den gennemsnitlige husstandsstørrelse går ned.

For det andet har disse ændringer betydet en opdeling og fastlåsning af befolkningen på boligmarkedet efter indkomst, sociale forhold og held med hensyn til at opnå en god og billig bolig, hvilket bevirker, at boligmassen i dag ikke udnyttes optimalt.

For det tredje er det offentliges udgifter til støtte af boligforbruget vokset kraftigt.

Endelig forfalder for det fjerde de ældre dele af boligmassen i dag i et tempo og på en måde, som – hvis der ikke gøres en langt stærkere indsats – vil medføre meget store udgifter i fremtiden til byfornyelse og boligforbedring. På denne baggrund tegner der sig i disse år et behov for væsentlige og principielle ændringer i dansk boligpolitik til løsning af de strukturelle problemer på boligområdet.

Når der medgår forholdsvis lang tid for samfundet til at registrere og reagere på sådanne underliggende tendenser på boligmarkedet, hænger dette dels sammen med, at fremkomsten af problemerne i ret vid udstrækning må tilskrives forhold, som ligger uden for boligpolitikken, dels med, at boliger er et kapitalgode med meget lang levetid, hvilket betyder, at tilpasningerne af boligmassen foregår uhyre langsomt.

Denne kompleksitet i de aktuelle og forventede boligpolitiske problemstillinger kræver i høj grad fleksible løsninger, der går på tværs af hidtidige sektorgrænser og ressortområder. Det er derfor væsentligt, at der i de kommende år sker en bevægelse i retning af en deregulering og liberalisering af hele boligpolitikken, således at den nødvendige tilpasning i højere grad end tidligere kan baseres på markedsmekanismerne.